POZNAJ BIBLIĘ
Lekcje życia chrześcijańskiego

Zeszyt 2

W a r s z a w a
1970

Wydano staraniem Prezydium Rady
Zjednoczonego Kościoła Ewangelicznego
w Polsce
Redagował Zespół

Spis treści

1. Skutki duchowego odrodzenia 56
2. Zbawienie jest pewne 59
3. Zostajemy zachowani na zawsze 63
4. Zwycięstwo nad pokusami 67
5. Postępowanie chrześcijanina 70
6. Pogrzebani w chrzcie 73
7. Wybór społeczności 77
8. Pragnienie poznania woli Bożej 80
9. Modlitwa i uwielbianie 84
10. Świadczenie i ratowanie dusz 87
11. Studiowanie Słowa Bożego 91
12. Życie, które ma wartość 94

Rozdział 1.

Skutki duchowego odrodzenia

Co właściwie się dzieje, gdy człowiek powtórnie się rodzi? Oto co następuje, gdy dusza rodzi się na nowo. Po pierwsze człowiek uświadamia sobie, że jest zgubionym grzesznikiem i że zasłużył sobie na to, aby spędzić wieczność w piekle. /Tylko Duch Święty może doprowadzić człowieka do takiego wniosku/. Następnie osoba taka odwraca się od swoich grzechów, to jest przyznaje Bogu, że jest grzesznikiem i że potrzebuje Zbawiciela. Przyjmuje Jezusa Chrystusa jako swojego Pana i Zbawiciela - a w tym momencie człowiek taki rodzi się na nowo. Jego grzechy są przebaczone. Otrzymuje on wieczne życie od Boga.

Ale to jest tylko mała część tego, co właściwie ma miejsce. To tylko początek. Z Biblii dowiadujemy się o wielu cudownych następstwach zbawienia człowieka przez Boga. Oto 10 dalszych zdumiewających wprost zjawisk:

1. Po pierwsze wierzący człowiek zostaje przyjęty przez Boga w Umiłowanym Synu /Efez.1,6/, to znaczy, że stoi on przed Bogiem w godności Jego umiłowanego Syna. Bóg widzi go w Chrystusie /2Kor.5,17/. Znaczy to również, że chrześcijanin jest tak długo miły Bogu, jak długo jest Chrystus pożądany przez Niego, a to oczywiście znaczy zawsze /Efez.2,6.7/.

2. Człowiek w momencie ponownego narodzenia staje się dzieckiem Bożym /Jan 1,12/. Zapewne możesz sobie wyobrazić, jak bardzo czuł byś się zaszczyconym, gdybyś był dzieckiem jakiegoś sławnego władcy. O ile większym honorem jest być dzieckiem wszechmogącego Stwórcy wszechświata, któremu kłaniają się aniołowie! /Gal.3,26/.

3. Jest usprawiedliwiony przez Boga /Rzym.5,1; 8,30-33/. Bóg, Sędzia ogłasza wierzącego grzesznika NIEWINNYM i patrzy na niego tak, jakby nigdy nie zgrzeszył. Bóg może to uczynić, ponieważ Chrystus zmarł w zastępstwie za grzesznika i poniósł całą karę, która nad nim ciążyła. W ten sposób chrześcijanin stoi przed Bogiem niewinny i nigdy nie będzie karany za swoje grzechy /Rzym. 8,1/

4. Od momentu powtórnego narodzenia w człowieku zaczyna mieszkać Duch Święty /1Kor.6,19/. Słowo Boże jasno uczy, że Bóg-Duch Święty przebywa prawdziwie w każdym wierzącym człowieku /1Jan 4,13/.

Ciało chrześcijanina jest świątynią Ducha Świętego. Ponieważ każde dziecko Boże jest uczestnikiem tego świętego przywileju, powinno ono być ostrożne, co mówi, co robi i dokąd idzie.

5. Zrodzony z Boga człowiek staje się członkiem prawdziwego Kościoła /1Kor.12,13/. Kościół ten jest określony jako "ciało Chrystusa" /Kol.1,18.24/. Składa się ono ze wszystkich ludzi prawdziwie wierzących w Pana Jezusa /Dz.Ap.2,47/. Nie ma na ziemi większego honoru, jak przynależność do prawdziwego Kościoła.

6. Staje się dziedzicem Bożym /Rzym.8,17/. Bóg jest Stwórcą całego wszechświata i wszystkie rzeczy są Jego własnością. Boże dzieci posiadają obietnicę, że pewnego dnia wraz z Chrystusem obejmą panowanie nad całym światem i w ten sposób staną się posiadaczami wszystkich rzeczy.

7. Odrodzony człowiek staje się świętym /Rzym.1,7/. Biblia mówi o zbawionych ludziach jako o świętych. Świętą jest osoba, która została oddzielona dla Boga przez Ducha Świętego /Psalm4,4/. W Bożych oczach każdy zbawiony człowiek jest święty, ponieważ Bóg widzi go w Chrystusie, a Chrystus jest absolutnie święty /1Kor.1,2/.

8. Człowiek wierzący posiada zupełność w Chrystusie /Kol.2,10/. Chrześcijanin zajmuje doskonałą pozycję przed Bogiem. Jest on tak bliskim i drogim Bogu, jak sam Pan Jezus. Gdy człowiek posiada Chrystusa, to ma wszystko, co jest mu potrzebne do szczęśliwego życia na ziemi i w wieczności.

9. Otrzymuje Boską naturę /2Piotr.1,4/. Odrodzony człowiek wkrótce zauważy, że ma nowe pragnienia, nowe ambicje, nową nienawiść do grzechu oraz nową miłość dla współwyznawców Chrystusa. Gdy człowiek wierzący stara się usilnie o rozwój tej swojej nowej, Bożej natury, to staje się coraz bardziej podobnym do Pana Jezusa /Kol.3,10; 2Kor.3,18/. Taki jest Boży plan w stosunku do każdego Jego dziecka.

10. Od momentu nowego narodzenia człowiek zaczyna się radować ustawiczną ochroną ze strony Boga /Rzym.8,28/. Nic nie może spotkać wierzącego bez Bożego zezwolenia. Innymi słowy, nie ma przypadków w życiu chrześcijanina. Wszystko to, co spotyka dziecko Boże, jest dla jego własnego dobra. Nawet doświadczenia, próby i pociągnięcia Bożej dyscypliny są dla niego duchową korzyścią /Rzym.5,3-5/. W ten sposób chrześcijanin prowadzi pełne uroku życie.

Mając na uwadze te cudowne przywileje, którymi Bóg nas obdarował, każdy chrześcijanin powinien okazać swoją wdzięczność przy-

najmniej w dwojaki sposób:

1. Bez ustanku powinien wielbić Boga za zbawienie otrzymane dzięki Panu Jezusowi Chrystusowi.

2 Powinien oddać życie swoje w dobrowolną służbę Temu, który oddał Swoje życie na krzyżu Golgoty /Rzym. 12,1/.

Ćwiczenie 1

SKUTKI DUCHOWEGO ODRODZENIA

Z prawj strony napisz jedną z liter a, b, c wskazującą na odpowiedź poprawną, względnie najbliższą poprawnej.

1. Powtórne narodzenie następuje wtedy, gdy dana osoba -
   a/ żałuje za swoje grzechy.
   b/ postanawia prowadzić lepsze życie.
   c/ pokutuje i przyjmuje Chrystusa. -----

2. Być przyjętym w Umiłowanym znaczy, że -
   a/ Bóg chętnie przyjmuje niewierzącego przed Swoje oblicze.
   ~~b/ Bóg chętnie przyjmuje chrześcijanina,~~
   ~~ponieważ jest w Chrystusie.~~
   c/ chrześcijanin jest przyjęty dzięki swojej własnej zasłudze. -----

3. Bóg może usprawiedliwić wierzącego grzesznika, ponieważ -
   a/ każda osoba ponosi karę za swoje własne grzechy.
   b/ Chrystus prowadził bezgrzeszne życie.
   c/ Chrystus umarł jako Baranek w zastępstwie grzeszników. -----

4. Kiedy Nowy Testament nazywa wierzących świętymi, to znaczy to, że -
   a/ zostali oddzieleni dla Boga.
   b/ położyli życie dla sprawy Pańskiej.
   c/ służyli Kościołowi w ciągu swego życia. -----

5. Nauka, że chrześcijanie posiadają Bożą naturę, zawarta jest w -
   a/ Rzym. 5,1
   b/ 2 Piotra 1,4
   c/ Kol. 1,14. -----

Po prawej stronie napisz literę "p" /prawdziwe/, albo "f" /fałszywe/ po każdym z następujących stwiedzeń.

6. List do Rzymian 8,1 stwierdza, że wierzący może kiedyś być potępiony za swoje grzechy.

7. Bóg używa doświadczeń i prób dla duchowego wzrostu chrześcijanina.

8. Nowa natura wierzącego stwarza w nim nowe pragnienia, nowe ambicje i nową miłość dla współwierzących.

9. Każdy wierzący jest dzieckiem Bożym, współdziedzicem Chrystusa i posiada chwalebną perspektywę królowania z Nim w przyszłości.

10. Jedynym sposobem okazania przez chrześcijanina wdzięczności Bogu jest opowiadanie innym o Chrystusie.

Rozdział 2.

Zbawienie jest pewne

W jaki sposób człowiek może wiedzieć na pewno, że jest zbawiony?

Czytaj następujące stwierdzenia tak długo, aż w pełni je zrozumiesz.

1. Biblia jest Słowem Bożym. Jest ona w zupełności prawdziwa. Możesz jej zaufać.

2. Biblia mówi, że jeśli odwrócisz się od swoich grzechów i uwierzysz w Pana Jezusa Chrystusa, to dostępujesz zbawienia.

3. A oto pytanie, na które musisz odpowiedzieć: "Czy w ogóle przyszedłeś do Chrystusa jako zgubiony grzesznik i prosiłeś Go , aby cię zbawił? Czy przyjąłeś Go jako tego, który poniósł karę za twoje grzechy?"

4. Jeśli to uczyniłeś, to Bóg mówi przez Swoje Słowo, że jesteś zbawiony.

Innymi słowy / a jest rzeczą niezmiernie ważną, aby to zrozumieć/ pewność zbawienia przychodzi przez Pismo Święte. Tej prawdy uczy nas całkiem wyraźnie 1List Jana 5,13. Każdy chrześcijanin powinien nauczyć się tego wiersza na pamięć.

"To napisałem wam, którzy wierzycie w imię Syna Bożego, abyście wiedzieli, że macie żywot wieczny".

Zwróćcie uwagę na słowa podkreślone. Jan pisał do tych, którzy już wierzyli w Pana Jezusa, aby mogli w i e d z i e ć, że m a j ą życie wieczne. Jeśli uwierzyłeś w Chrystusa Pana, to dostąpiłeś zbawienia. Tak mówi Biblia.

Trudność w życiu wielu chrześcijan leży w tym, że bardziej polegają na swoich uczuciach, aniżeli na Słowie Bożym. Mówią tak: "Ja nie czuję tego, abym był zbawiony". Oczekują jakichś tajemniczych, emocjonalnych przeżyć, a kiedy ich nie otrzymują wątpią, czy dostąpili zbawienia. Osoba, która opiera pewność zbawienia na swoich uczuciach, z całą pewnością napotka na trudności, ponieważ uczucia zmieniają się co chwilę. Natomiast Słowo Boże nie zmienia się nigdy. Ufaj Biblii, a nie swoim uczuciom.

Ale może ktoś zapyta: "Czy nie powinnaż osoba zbawiona czuć się szczęśliwą?" Odpowiedź stanowczo brzmi "tak". Niemniej - zanim człowiek może czuć się szczęśliwym, najpierw musi wiedzieć, że dostąpił zbawienia. Pewność przychodzi najpierw, potem przychodzą uczucia. My wiemy, że jesteśmy zbawieni, ponieważ Biblia tak mówi i jesteśmy szczęśliwi, ponieważ posiadamy pewność zbawienia.

Poza samym Pismem Świętym istnieją inne środki upewnienia się wierzącego co do jego zbawienia. Oto trzy charakterystyczne cechy zbawionej osoby:

1. Zbawiona osoba kocha współbraci w Chrystusie /1Jan 3,14/.
2. Człowiek, który dostąpił zbawienia ma w sobie świadectwo Ducha Świętego /1Jan 5,10; Rzym 8,16/.

Świadectwo Ducha Świętego polega na posiadaniu wewnętrznego pokoju i radości będących udziałem tych, którzy wierzą Słowu Bożemu stwierdzającemu, że wszyscy wierzący w Chrystusa Pana są zbawieni. Duch Święty daje świadectwo chrścijaninowi poprzez Biblię.

3. Zbawiona osoba nienawidzi grzechu, kochając wszystko to, co jest dobre. Jakkolwiek chrześcijanin może zgrzeszyć i faktycznie grzeszy, to grzech nie posiada już władzy nad jego życiem /Rzym. 6,14/. Nie żyje już więcej w ustawicznym popełnianiu grzechu.

W miarę, jak wierzący wzrasta w Chrystusie, jego pewność zbawienia staje się coraz silniejsza. Istnieją co najmniej trzy konkretne kroki, które pomagają w tym kierunku:

1. Czytaj Biblię regularnie i wierz jej z całego serca.
2. Módl się, aby Pan wzmocnił twoją wiarę w miarę, gdy czytasz Jego Święte Słowo.
3. Opowiadaj innym o Tym, który cię zbawił od grzechu.

Na zakończenie mała rada dla tych, którzy nie są pewni, czy dostąpili zbawienia, ale którzy rzeczywiście go pragną. Może ci się zdaje, że w przeszłości mógł zaistnieć moment, kiedy zaufałeś Zbawicielowi, ale nie jesteś tego całkowicie pewny. Pragniesz zaś wiedzieć bez cienia wątpliwości, że jesteś dzieckiem Bożym.

Oto, co powinieneś uczynić. Powiedz Panu, że nie jesteś pewny, czy rzeczywiście przyjąłeś zbawienie, ale że chcesz być zbawionym w tej chwili. Powiedz Mu, że jesteś zgubionym grzesznikiem, i że gdybyś umarł w obecnym stanie poszedłbyś do piekła. Następnie przyjmij Pana Jezusa Chrystusa jako twego Zbawiciela, wierząc, że On umarł na krzyżu Golgoty, aby ponieść karę za twoje grzechy, i że On jest w stanie cię zbawić i chce to uczynić.

A teraz otwórz Dz. Ap. 16,31. Co ten wiersz ci obiecuje, jeśli wierzysz w Pana Jezusa Chrystusa? On mówi: "będziesz zbawiony". To jest Słowo Boże - uwierz mu. Gdy szatan przyjdzie do ciebie i będzie chciał poddać w wątpliwość twoje zbawienie, otwórz: Dz.Ap. 16,31 lub Jan 1,12 lub Jan 3,36, albo Jan 5,24, względnie Rzym. 10,9. Pokaż mu, że Bóg mówi, iż jesteś zbawiony, ponieważ uwierzyłeś w Chrystusa. Szatan nie będzie męczył cię wątpliwościami, jeśli pokażesz mu odpowiednie cytaty z Pisma Świętego.

Ćwiczenie 2

Zbawienie jest pewne

Z prawj strony napisz jedną z liter a, b, c, wskazującą na odpowiedź poprawną, względnie najbliższą poprawnej.

1. Pewność zbawienia może stać się udziałem chrześcijanina tylko wtedy, gdy -
   a/ polega na swoich uczuciach.
   b/ wierzy Biblii.
   c/ na publicznym zgromadzeniu podnosi rękę na znak, że chce przyjąć Chrystusa. -----

2. Prawdziwy wierzący może -
   a/ wiedzieć, że jest zbawiony, ponieważ czuje się szczęśliwym.
   b/ czuć się szczęśliwym, ponieważ wie, że jest zbawiony.
   c/ mieć nadzieję, że Bóg w końcu go przyjmie. -----

3. Zbawiony człowiek -
   a/ nie popełnia nawet przypadkowych grzechów.
   b/ posiada świadectwo Ducha Świętego.
   c/ nie żyje więcej w ustawicznym popełnianiu grzechu. -----

4. Jeśli człowiek nie posiada pewności zbawienia, powinien -
   a/ natychmiast zaufać Panu Jezusowi Chrystusowi.
   b/ modlić się, aż dozna tajemniczych uczuć.
   c/ poprosić, aby jakiś kaznodzieja powiedział mu, że jest zbawiony. -----

5. Człowiek może upewnić się definitywnie, że jest zbawiony na podstawie -
   a/ Gal. 3, 10
   b/ Rzym. 3,20
   c/ Jan 3,36

Po prawej stronie napisz literę "p" /prawdziwe/, albo "f" /fałszywe/ po każdym z następujących stwierdzeń.

6. Można spokojnie ufać uczuciom, ponieważ u chrześcijan one nie ulegają zmianie.

7. Najlepszym sposobem rozwiania wątpliwości podsuwanych przez szatana jest pokazanie mu odpowiednich wersetów z Pisma Świętego.

8. Jeśli uwierzyłeś w Chrystusa, to Biblia mówi ci, że dostąpiłeś zbawienia.

9. Jednym ze sposobów upewnienia się, że chrześcijanin przeszedł ze śmierci do żywota jest jego miłość do braci.

10. Duch Święty daje świadectwo wierzącym przez Pismo Święte.

Rozdział 3.

Zostajemy zachowani na zawsze

Czy człowiek zbawiony może kiedykolwiek zginąć?

Jeżeli człowiek prawdziwie urodził się na nowo, nie może nigdy zginąć . Każdy wierzący jest bezpieczny i nie grozi mu już potępienie na wieki. Oto siedem wersetów ze Słowa Bożego zacytowanych poniżej, jako potwierdzenie tej cudownej prawdy. A warto zaznaczyć, że jest ich o wiele więcej. /Studiujący tę książkę powinien bardzo starannie przemyśleć każdy punkt/.

1. Jan 10,27-29. Proszę zwrócić uwagę na słowa Chrystusa:"I ja daję im żywot wieczny i nie giną na wieki". Oprzyj się całą mocą o te słowa. To jest obietnica Chrystusa bez żadnych dodatkowych warunków. Żadna Jego owca nigdy nie zginie! Proszę zauważyć także, że zarówno Chrystus jak i Ojciec trzymają wierzących pewnie w Swoich rękach.

2. Jan 5,24. Tutaj po raz wtóry Pan Jezus Chrystus przyrzeka, że każdy, który słucha Jego Słowa i wierzy w Tego, który Go posłał, ma życie wieczne, i N I E pójdzie na potępienie ani na sąd. Jeśliby jakikolwiek wierzący zginął, znaczyłoby to, że Syn Boży

zawiódł w dotrzymaniu Swojej obietnicy.

3. Jan 3,36: "Kto wierzy w Syna, ma żywot wieczny". Zwróć uwagę, że nie jest powiedziane: "on będzie miał życie wieczne". On już je posiada teraz. Ale co znaczy słowo "wieczny"? oczywiście znaczy to "na zawsze".

4. List do Rzymian 8,38.39. Apostoł Paweł oświadcza, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani księstwa, ani mocarstwa, ani teraźniejsze, ani przyszłe rzeczy, ani wysokość, ani głębokość nie mogą oddzielić chrześcijanina od miłości Bożej. Aby jakieś dziecko Boże nie martwiło się, że mogłoby oddzielić się same od miłości Bożej, Paweł dodaje: "ani żadne inne stworzenie". Wierzący człowiek jest całkowicie bezpiecznym, gdyż sprawia to sam Bóg.

5. 2 Tym. 1,12 Paweł wyraża tutaj swoją ufność, że Chrystus jest w stanie zachować to, co Mu powierzył, to jest jego duszę. W Ewangelii Jana 6,39 czytamy, że Bóg powierzył Chrystusowi zachowanie w s z y s t k i c h wierzących. Czy jest rzeczą możliwą, aby Chrystus mógł się okazać niewiernym w wykonaniu powierzonego Mu zadania?

6. List Judy 24. Pan Jezus jest Tym, który może zachować chrześcijanina od upadku i doprowadzić bezpiecznie do niebiańskiego domu. Chrześcijanie nie są w stanie zachować siebie w stanie pojednania z Bogiem. Zupełnie tak samo, jak nie byli najpierw w stanie samych siebie zbawić; ale Chrystus może to uczynić /1 Piotr 1,5/.

7. Rzym. 8,30: "A których usprawiedliwił, tych też uwielbił". Każdy zbawiony jest uwielbiony. Jakkolwiek chrześcijanie nie mają jeszcze chwalebnych ciał, niemniej rzeczą pewną jest, że Bóg mówi o tym, jako o fakcie dokonanym. Jeżeli zatem ktoś jest usprawiedliwiony, to z Bożego punktu widzenia jest także i uwielbiony. Innymi słowy chrześcijanin jest tak pewny pójścia do Nieba, jakby się tam już znajdował.

W związku z zagadnieniem bezpieczeństwa chrześcijanina należy zapamiętać następujące fakty:

1. Chrześcijanin nie traci swego zbawienia, kiedy zgrzeszy. Chrystus już poniósł karę za wszystkie jego grzechy przeszłości, teraźniejszości i przyszłości; Bóg nie będzie żądał zapłaty dwa

razy. Skoro Chrystus umarł za moje grzechy, ja nigdy nie będę musiał więcej za nie umierać. Bóg, Sędzia sprawiedliwy, zawsze przebacza grzesznikowi, który wierzy w Chrystusa.

2. Popełnienie grzechu przez chrześcijanina powoduje zasmucenie jego Ojca Niebieskiego, a to z kolei staje się przyczyną złamania radosnej, rodzinnej społeczności, jaka powinna łączyć dziecko z Ojcem. Taki stan trwa aż do momentu wyznania grzechu. /1Jan 1,9/. Proszę zauważyć, że jest wielka różnica pomiędzy Bogiem-Sędzią mającym do czynienia z grzesznikiem, a Bogiem-Ojcem mającym do czynienia z błądzącym dzieckiem.
W pierwszym przypadku zapłatą za grzech jest śmierć i piekło; w drugim zaś rezultatem popełnienia grzechu jest przerwanie społeczności z Ojcem /1Jan 2,1.2/.

3. Nie znaczy to, że chrześcijanin może grzeszyć lekkomyślnie. Jeśli dziecko Boże oddala się od Ojca, to może spodziewać się kary /Heb.12,6.7/. Ojciec Niebieski może użyć smutku lub cierpienia, aby przywieść je do siebie z powrotem. W niektórych wypadkach Bóg nawet zabiera wierzącego do niebieskiego domu, jego ciało umiera, ale dusza zostaje ocalona /1Kor.5,5/.

4. Jakkolwiek może się zdarzyć i zdarza się niestety, że chrześcijanin popełni jakiś grzech, to jednak żadne prawdziwe dziecko Boże nie może żyć w grzechu."Chrześcijanin nie jest bez grzechu, ale grzeszy mniej". Jeśli ktoś trwa w grzechu, nie wracając z powrotem do społeczności z Bogiem poprzez dyscyplinarną akcję ze strony Bożej, to jest to pewny znak, że dana osoba nigdy nie narodziła się po raz drugi.
Nasze bezpieczeństwo nie śmie być wymówką dla grzeszenia, ale raczej ma być zachętą do niegrzeszenia.

5. W Słowie Bożym jest szereg wersetów zdających się wskazywać na to, że chrześcijanin może być ponownie zgubiony. Jednak po dokładnym przestudiowaniu zauważysz, że odnoszą się one jedynie do tych, którzy tylko udawali chrześcijan lub do tych, którzy poznawszy drogę zbawienia odrzucili ją.
Nigdzie w Piśmie Świętym nie jest napisane, że człowiek, który prawdziwie narodził się na nowo może być potępiony. Słowo Boże mówi, że tylko takie osoby są bezpieczne.

Ćwiczenie 3.

Zostajemy zachowani na zawsze

Z prawej strony napisz jedną z liter a,b, c wskazującą na odpowiedź poprawną, względnie najbliższą poprawnej.

1. Chrystus powiedział, że Jego owce nigdy nie zginą: ____
   a/ jeśli zostaną wierne aż do końca,
   b/ jeśli umrą bez żadnego niewyznanego grzechu,
   c/ bez żadnych dodatkowych warunków.
2. Wierzący człowiek trwający w grzechu: ____
   a/ może zasmucić Ducha Świętego,
   b/ może uniknąć całkowicie kary,
   c/ może zostać odwołany przez Boga do wieczności, ale jego dusza będzie zbawiona.
3. Jeśli chrześcijanin grzeszy: ____
   a/ jego społeczność z Bogiem zostaje przerwana,
   b/ Bóg-Sędzia karze go,
   c/ przestaje być dzieckiem Bożym.
4. Wierzący człowiek, który zgrzeszył, powinien: ____
   a/ wyznać i przrzucić dany grzech natychmiast,
   b/ pragnąć pozyskać Bożą przychylność przez dobre uczynki,
   c/ próbować rozpocząć wszystko od nowa.
5. Umierając na krzyżu Chrystus zapłacił: ____
   a/ tylko za przeszłe grzechy wierzącego,
   b/ tylko za teraźniejsze i przeszłe grzechy wierzącego,
   c/ za przeszłe, teraźniejsze i przyszłe grzechy wierzącego.

Po prawej stronie napisz literę "p" /prawdziwe/, albo "f" /fałszywe/ po każdym z następujących stwierdzeń.

6. Bezpieczeństwo wierzącego opiera się wyłącznie na Panu Jezusie Chrystusie a nie na nim samym.
7. Gdyby jakiekolwiek dziecko Boże poszło do piekła, to oznaczałoby to, że Chrystus zawiódł w dotrzymaniu Swej obietnicy i okazał się niewiernym w wypełnieniu Swego zadania.
8. Jest rzeczą możliwą, aby ktoś był usprawiedliwiony,ale nie uwielbiony.
9. Chrześcijanin może trwać w grzechu, a nie spotka go za to

kara Boża.
10. Pisma, które wydają się uczyć, że wierzący może być potępiony, odnoszą się do fałszywych wyznawców lub tych, którzy odrzucili Chrystusa.

Rozdział 4.

Zwycięstwo nad pokusami

W jaki sposób chrześcijanin może się oprzeć grzesznym pokusom?

Z chwilą kiedy człowiek zostaje zbawiony rozpoczyna się w nim wielka walka. Posiada on bowiem nadal starą, grzeszną naturę Adama, która ustawicznie będzie starała się wciągnąć go do grzechu. Ale z drugiej strony posiada także nową naturę - życie Boże,które nienawidzi grzechu i pragnie tego, co jest dobre. Te dwie natury wzajemnie się zwalczają /Gal.5,16.17; Rzym.8,5-8/.

Stara natura jest nieuleczalnie zła. Nie można jej poprawić, a nie będzie ona usunięta aż do czasu,kiedy chrześcijanin odejdzie do niebiańskiego domu.

Bóg potępił starą naturę, kiedy Pan Jezus Chrystus umierał na Krzyżu i Jego pragnieniem jest, aby chrześcijanie obchodzili się z nią tak, jak gdyby była umarła. Nie zachęcaj jej do aktywności. Nie karm jej! Nie dawaj jej żadnej szansy /Rzym.13,14/.

Nowa natura inspiruje chrześcijanina do dobrych uczynków i dlatego ona właśnie powinna być zachęcana i karmiona.

Chrześcijanin przezwycięża pokusy przez mówienie "nie" ciału, lub starej naturze,przy równoczesnym pielęgnowaniu nowego życia, które jest w nim. Podane niżej wskazówki są praktycznymi radami, w jaki sposób może to być osiągnięte.

1. Czytaj Biblię! Studjuj ją! Rozmyślaj o niej! Ucz się jej na pamięć! Bądź jej posłuszny! Zwróć uwagę na Ps.119,9 i 11. Wymienione wiersze uczą, że Słowo Boże pomaga w zachowaniu nas od grzechu. Dlatego upewnij się, że ustaliłeś sobie dokładny czas dla czytania Słowa Bożego każdego dnia /Kol.3,16/
2. Módl się bez przestanku! Kiedykolwiek spotykasz się z pokusą proś Boga o pomoc /Hebr.4,16/. On da ci siłę do zwycięstwa /1Kor.10,13/. Jeśli będziesz chciał przezwyciężyć twoją własną

siłą, na pewno zawiedziesz.

3. Szukaj towarzystwa ludzi wierzących, a nie bezbożnych. /Przyp. 1,10-16; Hebr. 10,24.25/. Często jest rzeczą konieczną, współpracować i żyć z niewierzącymi ludźmi; w takich sytuacjach powinniśmy świadczyć zarówno ustami jak i życiem naszym. Nie powinniśmy natomiast łączyć się z nimi w ich światowych przyjemnościach i rozrywkach /Efez. 5,11/.

4. Wyznaj twoje grzechy natychmiast! Jak tylko uświadomisz sobie, że zasmuciłeś Ojca grzeszną myślą, słowem lub czynem, proś Go natychmiast o przebaczenie. Nie zwlekaj do wieczora lub końca tygodnia /Przyp. 28,13/.

5. Ustawicznie pracuj dla Pana. Ktoś powiedział, że leniwe ręce są warsztatem diabła. Oddaj twoje ciało Panu, aby mógł je użyć według Swojej woli /Rzym. 6,19/. Jest i dla ciebie mnóstwo pracy do zrobienia - a będziesz służył najlepszemu Mistrzowi.

6. Dbaj o to, by utrzymać twoje ciało w dobrej kondycji poprzez wysiłki fizyczne! Ćwiczenie ciała jest bardzo pożyteczne! /1 Tym. 4,8/. Ponieważ ciało wierzącego człowieka jest Świątynią Ducha Świętego, powinien on używać racjonalnych środków w celu utrzymania go przy dobrym zdrowiu i sile. Chrześcijanin nie powinien jednak dopuścić do tego, by sport zajął tak ważne miejsce, aby spychał na plan dalszy sprawy duchowe /1 Kor. 6,19.20/.

7. Starą naturę należy zagłodzić na śmierć! Bądź ostrożny, co czytasz, na co patrzysz, dokąd idziesz i czego słuchasz /Kol. 3,3. 5-9/.

8. Karm nową naturę! Pozwól, żeby Chrystus zawładnął tobą! Kiedy myślisz o Nim, nie możesz równocześnie myśleć o grzechu /Kol. 3,10-14/. Oto na czym polega tajemnica świętego życia - skoncentrowanie wszystkich myśli na Chrystusie. Ustaloną zasadą życia jest to, że stajemy się podobni do osoby, której oddajemy cześć boską. 2 Kor. 3,18 uczy nas, że stajemy się podobnymi do Jezusa Chrystusa w miarę jak przyglądamy się Mu w zwierciadle Jego Słowa. My przemieniamy się na Jego podobieństwo przez wpływ Ducha Świętego, który przebywa w nas.

"Jeśli ktoś skupia uwagę na innych ludziach, przeżywa rozbicie. Jeśli ktoś skupia uwagę na sobie samym, dożywa przygnębienia. Jeśli ktoś skupia uwagę na Chrystusie, dożywa słodyczy".

Jedno słowo na zakończenie. Z powyższych uwag wynika, że uwolnienie od pokus nie jest jednorazowym przeżyciem, ale nieustającym procesem polegania na Bogu. Nie zależnie od tego w jakim jesteśmy wieku lub jak dużo wiemy o Biblii, jeśli oderwiemy nasze oczy od Pana Jezusa , jesteśmy w niebezpieczeństwie poddania się pokusie. Pewien pobożny mąż miał zwyczaj modlić się, aby Bóg zachował go od tego, by umierał jako zły, stary człowiek. My wszyscy potrzebujemy modlić się w ten sposób /Kol.3,1-4/.

Ćwiczenie 4.

Zwycięstwo nad pokusami

Z prawej strony napisz jedną z liter a,b,c wskazującą na odpowiedź poprawną, względnie najbliższą poprawnej.

1. Grzech powinien być wyznany:
   a/ na końcu każdego dnia,
   b/ natychmiast,
   c/ na końcu tygodnia przed pójściem do zboru. _____

2. Jeśli spotkasz się z pokusą, powinieneś:
   a/ prosić Boga o pomoc,
   b/ mieć nadzieję, że pokusa wkrótce minie,
   c/ próbować przezwyciężyć pokusę o własnej sile. _____

3. Uwolnienie od pokus jest:
   a/ jednorazowym przeżyciem,
   b/ niemożliwością,
   c/ nieustającym procesem polegania na Bogu. _____

4. Stara natura:
   a/ może być stopniowo poprawiana,
   b/ stanie się w końcu dostatecznie dobrą, aby pójść do Nieba,
   c/ nie może być poprawiona i nie powinno się jej pielęgnować /dbać o nią/. _____

5. Życie chrześcijanina jest:
   a/ życiem wolnym od wszelkich pokus,
   b/ nieustanną walką dwóch natur,
   c/ bezgrzeszną egzystencją. _____

Po prawej stronie napisz literę "p" /prawdziwe/, albo "f" /fałszywe/ po każdym z następujących stwierdzeń.

6. Skupienie myśli na Chrystusie jest pewną i cudowną drogą zapominania grzesznych rzeczy i prowadzenia świętobliwego życia.

7. Kolos. 3,5-9 mówi nam, jak karmić starą naturę.

8. Jedyną, bardzo dobrą drogą karmienia nowej natury jest: czytanie, studiowanie, uczenie się na pamięć Słowa Bożego i posłuszeństwo wobec niego.

9. W celu pozyskania niezbawionych ludzi chrześcijanin powinien uczestniczyć w ich świeckich przyjemnościach i rozrywkach.

10. Praca fizyczna względnie sport są pożyteczne, ale nie powinny one być uprawiane w takiej mierze, aby stały się powodem zaniedbywania spraw duchowych.

R o z d z i a ł 5.

P o s t ę p o w a n i e c h r z e ś c i j a n i n a

W jaki sposób chrześcijanin może wiedzieć, co wolno, a czego nie wolno mu czynić?

Czy jest rzeczą dobrą, aby chrześcijanin chodził na dansingi do teatru, grał w karty, palił tytoń, pił alkohol lub brał udział w światowych przyjemnościach i rozrywkach?

Wielu nowo nawróconych niepokoi się tego rodzaju pytaniami. Stwierdzają, że Biblia całkiem wyraźnie potępia cały szereg spraw, podczas gdy o wielu innych nie ma w niej nawet wzmianki. Celem tego rozdziału jest dostarczenie studjującym serii kryteriów, które mogą pomóc mu w podejmowaniu decyzji, czy powinien względnie nie powinien brać udziału w podlegających wątpliwościom czynnościach.

1. Po pierwsze, czy to co chcesz zrobić, Pan wyraźnie zakazał wierzącym w dobie obecnej? Jeśli tak, to unikaj tego jak śmiertelnej zarazy. Jeśli zaś nie wiesz, nie rób tego, aż będziesz miał sposobność przekonać się o tym /1Tes.5,22/.

2. Następnie, czy to posłuży do uwielbienia Boga? W 1Kor.10,

31 czytamy wyraźne stwierdzenie: "... cokolwiek czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Bożą". Czy możesz z czystym sumieniem prosić Boga o błogosławieństwo dla rzeczy, nad którą trzeba postawić znak zapytania wierząc, że On będzie uczczony twoim uczestnictwem w niej?

3. Czy jest to "ze świata" ? Jeżeli tak, to nie jest to "z Chrystusa". On powiedział odnośnie do swoich uczniów: " Nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata" /Jan 17,16/. On w ogóle nie był "ze świata". On był n a n i m, ale nie z n i e g o /Jan 2,15-17/.

4. Czy Pan Jezus uczyniłby to na twoim miejscu? On pozostawił nam przykład, a my powinniśmy naśladować Jego stóp /Piotr. 2,21 /.

5. Czy życzyłbyś sobie, aby w momencie, gdy Pan przyjdzie znów zastał cię czyniącym daną rzecz? Ktoś mądrze zauważył: " Nie czyń nic, nie idź nigdzie i nie mów nic, co zawstydziłoby cię przy powtórnym przyjściu Pana"/1Jan 2,28/.

6. Czy czujesz, że możesz to czynić uświadamiając sobie, że Bóg-Duch Święty mieszka w tobie? "Czy nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Święt., który jest w was i którego macie od Boga i że nie należycie też do siebie samych?" /1Kor.6,19/. Zobacz również Efez.4,30.

7. Czy postępowanie to jest godne dziecka Bożego? Syn królewski postępując niegodnie przynosi hańbę imieniu swego ojca. Tak samo czyni chrześcijanin postępujący niegodnie /Rzym.2,24; Kolos.1,10/.

8. Jakie wrażenie wywrze twoje postępowanie na innych? Czy będzie ono dobrym świadectwem dla niezbawionych lub utwierdzi ich w przekonaniu, że nie ma właściwie różnicy między chrześcijanami i niewierzącymi /2Kor.5,17/ ? Czy nie popchnie ono kogoś młodego w wierze do upadku? Apostoł Paweł przestrzega:"...baczcie, aby nie dawać bratu powodu do upadku lub zgorszenia"/Rzym.14,13/.

9. I wreszcie, czy masz choćby najmniejszą wątpliwość co do tej rzeczy? Jeśli tak, nie rób jej, ponieważ "kto ma wątpliwości, jest potępiony" ; "...wszystko zaś, co nie wypływa z przekonania, jest grzechem" /Rzym.14,23/.

W związku z zagadnieniem, co chrześcijaninowi wolno a czego nie wolno czynić , dobrą rzeczą jest zapamiętać słowa: "...bo nie jesteście pod zakonem, lecz pod łaską" /Rzy.6,14.15/.

Nie znaczy to, że możemy czynić, co nam się podoba, ale raczej, że pragniemy czynić to, co podoba się Bogu, ponieważ On wiele dla nas uczynił.

My unikamy światowych przyjemności i rozrywek nie dlatego, że musimy tak czynić, ale dlatego, że chcemy ich unikać. Przyczyną, dla której tak postępujemy, jest to, że Chrystus umarł za nas i naszą ambicją jest też żyć w taki sposób, aby się Jemu podobać /2 Kor. 5,14.15/. Bóg nie powiedział: "Jeśli będziecie się trzymać z dala od grzesznych przyjemności, będziecie chrześcijanami". Powiedział On natomiast do wierzących coś, co można by ująć tymi słowy: "Jesteś chrześcijaninem, a więc żyj tak, aby było to zgodne z twoim wysokim powołaniem" /Efez.4,1/.

Jest rzeczą możliwą, że chrześcijanin zapomni o swym pełnym godności stanowisku i odda się jakiejś sprawie tego świata. W takiej sytuacji Bóg nawróci go z powrotem przez pełne miłości wkroczenie w jego życie - zupełnie tak same, jak pasterz zawraca oddalającą się od stada owcę poprzez zarzucenie jej na szyję zaokrąglonej rękojeści pasterskiej laski.

Jeśli wierzący zapomni o łasce Bożej, to przyprowadzi go On do właściwego stanu poprzez objawienie Swojej mocnej królewskiej ręki w karaniu.

Ćwiczenie 5

POSTĘPOWANIE CHRZEŚCIJANINA

Z prawej strony napisz jedną z liter: a, b, c wskazującą na odpowiedź poprawną, względnie najbliższą poprawnej.

1. Postępowanie powodujące zgorszenie brata jest wzbronione w -
   a/ 2 Kor. 5,17
   b/ Efez. 4,30
   c/ Rzym. 14,13. _____
2. 1 List do Kor. poucza nas, że chrześcijanin -
   a/ jest własnością Bożą przez sam fakt stworzenia,
   b/ jest panem samego siebie,
   c/ został nabyty przez Boga na własność. _____

3. Wątpliwość dotycząca jakiejkolwiek czynności:
   a/ nie musi być koniecznie rozpatrywana,
   b/ może znaczyć, że czynność ta jest "z wiary" a nie z"grzechu",
   c/ powinna spowodować, że chrześcijanin jej uniknie. _____
4. Słowa :" Nie jesteście pod zakonem, ale pod łaską" oznaczają:
   a/ możemy to czynić, co chcemy,
   b/ chcemy czynić to, co podoba się Bogu,
   c/ unikamy światowych przyjemności, ponieważ musimy tak postępować. _____
5. W wypadku wątpliwości, jak postąpić, dobrze jest zapytać się:
   a/"Czy służy to chwale Bożej"?
   b/"Co w tym jest złego?"
   c/"Czy będzie to pożyteczne dla mnie?" _____

Po prawej stronie napisz literę "p" /prawdziwe/, albo "f" /fałszywe/ po każdym z następujących stwierdzeń.

6. Dusza jest świątynią Ducha Świętego.
7. Świeckie postępowanie może jednak być "z Chrystusa".
8. Zadowolenie z samego siebie jest największym pragnieniem chrześcijanina.
9. Jeśli unikniesz grzesznych przyjemności, staniesz się chrześcijaninem.
10. Jeśli chrześcijanin nadużyje Bożej łaski, może oczekiwać Bożej ingerencji natury dyscyplinarnej.

Rozdział 6.
Pogrzebani w chrzcie

Co to jest chrzest i kto powinien być ochrzczony?

Przed wniebowstąpieniem Pan Jezus zlecił swoim uczniom wielką misję: "Idźcie tedy i czyńcie uczniami wszystkie narody,

chrzcząc je w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, com wam przykazał. A oto Jam jest z wami po wszystkie dni aż do skończenia świata"/Mat.28,19.20/.
Bożym pragnieniem było więc, aby Jego słudzy przeszli przez cały świat z Ewangelią . Ich zadaniem było chrzczenie tych, którzy przyjęli poselstwo. Chrzest jest zarządzeniem ustanowiomyn przez Pana Jezusa osobiście. Fakt ten nasuwa dwa pytania: Pierwsze, w jaki sposób należy chrzcić? Drugie, jakie jest znaczenie chrztu?

Aby znaleść poprawną odpowiedź na pierwsze pytanie, otwórzmy Dz.Ap.8,26-39. Tam znajdziemy dostojnika królowej Etiopii jadącego w rydwanie i czytającego ze Starego Testamentu księgę Izajasza, rozdział 53. Ten człowiek szczerze szukał prawdy, dlatego też Bóg polecił Swemu słudze, Filipowi, aby z nim porozmawiał. Filip opowiedział mu, jak Pan Jezus umarł na Golgocie po to, aby grzesznicy mogli dostąpić zbawienia. Dostojnik uwierzył w Pana Jezusa Chrystusa, po czym zapytał Filipa, czy może być ochrzczony. Wobec tego, że człowiek ten prawdziwie uwierzył w Chrystusa, Filip zgodził się go ochrzcic. Więc powóz zatrzymał się przy wodzie

~~Proszę teraz przestudiować uważnie 38 i 39 wiersz:~~ "...i zeszli obaj, Filip i eunuch, do wody, i ochrzcił go. Gdy zaś wyszli z wody, Duch Pański porwał Filipa i eunuch nie ujrzał go więcej, lecz radując się jechał dalej swoją drogą".

A teraz jakie jest prawdziwe znaczenie tego obrzędu wykonanego w tak prosty sposób tam, wzdłuż tej pustynnej,wschodniej drogi wiele lat temu, a który jest wykonywany do dnia dzisiejszego:

1. Po pierwsze, jest to akt posłuszeństwa wobec woli Pana Jezusa /Mat. 28,19/. Jego celem nie jest obmycie burdu ciała, ale raczej danie chrześcijaninowi dobrego sumienia ku Bogu płynącego z tąd, że stał się posłusznym woli Bożej /1Piotr.3,21/. Tylko ci, którzy usłyszeli Ewangelię i uwierzyli jej powinni być ochrzczeni /Dz. Ap. 18,8/.

2. Po drugie, List do Rzymian 6,3-5 poucza, że chrzest jest symbolem lub obrazem duchowej prawdy:

a/ Woda jest obrazem sądu i śmierci.

b/ Kiedy Chrystus umarł, wszedł pod wodę sądu i śmierci, aby zgładzić nasze grzechy /Psalm 42,8/.

c/ Ponieważ Chrystus umarł w zastępstwie wierzącego, więc znaczy to, że również wierzący umarł wraz z Panem Jezusem. Innymi słowy, kiedy Chrystus umarł,ja umarłem. Kiedy był

pogrzebiony, ja byłem pogrzebiony. Kiedy On zmartwychwstał, ja zmartwychwstałem.

d/ Chrześcijanin umarł dla grzechu, dla świata i dla siebie samego. On umarł dla wszystkiego, czym był z natury i od tego czasu Bóg nie widzi go więcej w jego grzechach, ale widzi go w Chrystusie, wzbudzonego ze śmierci i posiadającego zmartwychwstałe życie Chrystusa /Gal.2,20/.

e/ Tak więc, chrześcijanin przez chrzest daje publiczne świadectwo, że zajął swoje miejsce z Chrystusem w Jego śmierci i pogrzebie, a w przyszłości jego pragnieniem będzie pokazanie wszystkim, że posiada życie Chrystusowe /Kol.2,12/.

3. Prawdziwie ochrzczoną osobą jest ta, która była ochrzczona nie tylko w wodzie, ale której życie świadczy o tym, że stara cielesna natura została złożona w śmierci. Chrzest musi być zarówno sprawą serca jak i zewnętrznym wyznaniem.

We wczesnych dziejach Kościoła, wierzącego, który został ochrzczony, często spotykały już po krótkim czasie prześladowania,a nawet męczeńska śmierć. Mimo to inni, którzy przyjęli zbawienie,występowali naprzód, by wypełnić luki wśród idących ramię przy ramieniu do boju rycerzy-wiary i męczenników, a czynili to poprzez przyjmowanie chrztu/1Kor. 15,29/.

W niektórych pogańskich krajach nawet w dobie dzisiejszej chrzest jest sygnałem do rozpoczęcia okrutnych prześladowań. W wielu krajach chrześcijanin jest tolerowany, dopóki wyznaje Pana Jezusa tylko ustami. Ale jak tylko wyznaje Chrystusa publicznie przez chrzest, nieprzyjaciele krzyża podejmują walkę przeciwko niemu.

A jednak bez względu na cenę, jaką zapłacił każdy, który został ochrzczony, cieszy się tym samym doświadczeniem, jakie miał Etiopczyk. Jest napisane o nim: "...jechał drogą swoją radując się" /Dz.Ap.8,39/.

"Jeśli to wiecie, błogosławieni jesteście, gdy zgodnie z tym postępować będziecie"/Jan 13,17/.

Ćwiczenie 6.

Z prawej strony napisz jedną z liter: a,b,c wskazującą na odpowiedź poprawną, względnie najbliższą poprawnej.

1. Chrzest jest publicznym wyznaniem, że wierzący:
   a/ poświęcił swoje życie dla pracy misyjnej,
   b/ jest oczyszczony ze swoich grzechów,
   c/ umarł grzechowi, samemu sobie i światu. ____

2. Prawdziwa wiara w Jezusa Chrystusa powinna:
   a/ być wynikiem chrztu,
   b/ poprzedzać chrzest,
   c/ wystąpić równocześnie z chrztem. ____

3. Chrzest jest obrzędem ustanowionym:
   a/ przez uczniów,
   b/ przez Kościół,
   c/ przez Pana Jezusa. ____

4. Chrzest jest:
   a/ aktem posłuszeństwa wobec wyraźnej woli Pana Jezusa Chrystusa,
   b/ obmyciem burdu ciała,
   c/ ceremonią konieczną przy nadawaniu niemowlętom imion. ____

5. Przez całe lata, a nawet i dzisiaj w niektórych krajach chrzest był i jest sygnałem dla:
   a/ końca wszelkich kłopotów,
   b/ okrutnych prześladowań,
   c/ publicznej pochwały i aprobaty. ____

Po prawej stronie napisz literę "p" /prawdziwe/, albo "f" /fałszywe/ po każdym z następujących stwierdzeń.

6. Po przyjęciu chrztu, chodzenie chrześcijanina przed światem powinno być zgodne z posiadaniem zmatwychwstałego życia Chrystusa.
7. Chrzest powinien przynieść radość i szczęście nowo narodzonemu chrześcijaninowi, ponieważ oznacza nowe życie.
8. Chrzest jest obrazem: śmierci, pogrzebu i zmartwychwstania chrześcijanina z Chrystusem.
9. Zanurzenie w wodzie jest wszystkim, czego potrzeba do prawdziwego ochrzczenia człowieka.
10. Chrzest jest przeznaczony tylko dla tych, którzy uwierzą Ewangelii.

Rozdział 7.

Wybór społeczności

W jaki sposób chrześcijanin może wiedzieć, do jakiej się ma przyłączyć społeczności?

Na wstępie należy stwierdzić, że człowiek zostaje przyłączony do prawdziwego Kościoła w momencie swego nawrócenia. Kościół ten składa się z wszystkich wierzących w Pana Jezusa Chrystusa, bez względu na rasę, kolor lub kulturę. Członkowie tego Kościoła znajdują się na całym świecie - chociaż jeszcze nigdy dotąd członkowie tego Kościoła nie zebrali się w jednym miejscu.

Jest jednak rzeczą możliwą dla chrześcijan zbierać się razem w jakiejś miejscowości jako członkowie jednej społeczności i spełniać funkcje, które są wyszczególnione w Piśmie Świętym. We wczesnej dobie chrześcijaństwa święci spotykali się w ich własnych domach /Rzym. 16,5;Filem.2/. Czytamy:"I trwali w nauce apostolskiej i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach". /Dz. Ap.2,42/.

W obecnym czasie wolą Bożą najwyraźniej jest, aby chrześcijanie spotykali się regularnie jako członkowie zboru. List do Hebrajczyków 10,25 zawiera ostrzeżenie przed opuszczaniem "społecznego zgromadzenia, jak to jest u niektórych w zwyczaju". Co więcej wielka część Nowego Testamentu jest poświęcona nauczaniu wierzących o ich przywilejach i odpowiedzialności jako członków ciała Chrystusowego / 1Kor.12/.

A jednak dla nowo nawróconego człowieka pytanie, do jakiej społeczności powinien się dołączyć, przedstawia do pewnego stopnia problem. Jest bowiem wiele rozmaitych grup chrześcijańskich wielce się od siebie różniących w niektórych swoich naukach.

Następujące punkty mają na celu dopomożenie młodemu wierzącemu w odnalezieniu właściwej drogi. Równocześnie należy podkreślić, że to zagadnienie powinno być przedmiotem gorliwych modlitw, aby można było dokładnie poznać wolę Bożą. Nasze zrozumienie, czym jest Kościół, musi pochodzić wyłącznie ze Słowa Bożego. Tradycje i zwyczaje ludzi muszą być doświadczone przez jego naukę dotyczącą tego zagadnienia /Izaj.8,20/.

1. Upewnij się, że grupa, z którą ty się wiążesz, uznaje Biblię Świętą jako natchnione nieomylne Słowo Boże i schyla głowę przed Pismem Świętym jako ostatecznym autorytetem we wszystkich sprawach dotyczących wiary i życia. To nie dosyć mówić, że Biblia z a w i e r a Słowo Boże. Ona jest Słowem Bożym. Ponieważ zaś jest ona absolutnie prawdziwa, musimy jej wierzyć i być jej posłuszni /2Tym.3,16.17/.
2. Upewnij się, że ci, z którymi się spotykasz, mają odpowiedni stosunek do osoby Pana Jezusa Chrystusa. Wielu gotowych jest uznać, że Chrystus był wielkim przywódcą, największym człowiekiem jaki żył. Oni nawet używają słowa "boski" przy opisywaniu Go. Ale wielką prawdą odnośnie naszego błogosławionego Zbawiciela jest to, że On jest Bogiem, a swierdzenie czegokolwiek mniej, nigdy nie będzie wystarczające /Kol.2,9/.
3. Trzecią ważną rzeczą, na którą należy uważać, jest to, czy dana społeczność posiada zdrową naukę odnośnie do dzieła Chrystusa. Pismo Święte uczy, że Pan Jezus prowadził bezgrzeszne życie, że On dobrowolnie umarł za nasze grzechy na krzyżu Golgoty, że On był pogrzebany, że zmartwychwstał i wstąpił do Nieba, gdzie obecnie siedzi po prawicy Bożej /1Kor.15,1-4/. Zbawienie otrzymuje się wyłącznie przez wiarę w Niego, bez wpływu uczynków czy jakiejkolwiek ludzkiej zasługi /Gal.1,6-9/.
   /Upewnij się, jaka jest nauka dotycząca Jego kosztownej krwi. Bez tej krwi nie może być przebaczenia grzechów/.

Oprócz zastosowania tych trzech podstawowych sprawdzianów należy się upewnić, czy zbór nie zaprzecza słowami lub czynem, którejkolwiek z następujących ważnych prawd odnośnie do ciała Chrystusowego.

1. Chrystus jest głową Kościoła /Kol.1,18.19;Ef.1,22.23/. Żaden człowiek nie może rościć sobie prawa do tego stanowiska. Chrystus jest uznany jako Głowa. Kościół będzie patrzył na Niego i tylko na Niego w oczekiwaniu na rozkazy i kierownictwo.
2. Wszyscy wierzący są członkami Ciała Chrystusowego /1Kor. 12,12.13/. Dlatego też wszystkie prawdziwe dzieci Boże powinne być z radością witane w społeczności zborowej. /Są jednak dwa wyjątki od tej zasady. Ci, którzy wyznają

fałszywe nauki /2Jan 10/ lub żyją w grzechu /1Kor. 5,13/ powinni być wyłączeni do czasu ponownego pojednania się z Panem/. Żaden niewierzący człowiek nie powinien być przyjmowany świadomie za członka zboru.
3. Wszyscy wierzący są kapłanami/1Piotr.2,5.9/. W Nowym Testamencie nie ma żadnego podziału na kapłanów i laików. Wszyscy chrześcijanie mogą obecnie przychodzić wiarą przed oblicze Boże, przynosząc ofiarę uwielbienia, czci i służby. W początkach Kościoła wszyscy jego członkowie studiowali Słowo Boże, wszyscy byli ratownikami dusz, wszyscy trudzili się około służby Bożej. To samo powinno charakteryzować Kościół i dzisiaj.
4. Powinno się uznawać autorytet Ducha Świętego. Zarówno w nabożeństwach uwielbiających jak i budujących, w pouczaniu jak i utrzymywaniu dyscypliny, powinno się zostawić Duchowi Świętemu kierownictwo. Jego prowadzenie i autorytet nie powinien być ograniczany przez ustanowione przez ludzi ceremonie lub ludzką organizację /Ef. 4,3; 2Kor.3,17/.

Podsumowując - ktoś, który uwierzył, powinien utrzymywać społeczność z tymi, którzy uznają Biblię jako swojego jedynego przewodnika, którzy wyznają zdrową naukę co do osoby i działalności Pana Jezusa Chrystusa i którzy starają się wprowadzać w życie nauki Nowego Testamentu odnośnie do Kościoła i jego zadań.

Ć w i c z e n i e 7.

W y b ó r s p o ł e c z n o ś c i

Z prawej strony napisz jedną z liter: a, b, c wskazującą na odpowiedź poprawną, względnie najbliższą poprawnej.

1. We wczesnym Kościele:
   a/ tylko diakoni studiowali Biblię,
   b/ wszyscy wierzący studiowali Biblię i pozyskiwali dusze dla Chrystusa,
   c/ tylko starsi zborowi pozyskiwali dusze. _____
2. Zrozumienie, czym jest miejscowy zbór i jak powinien on być prowadzony, musi wypływać:

a/ z nauki ojców Kościoła,
b/ Biblii i tradycji,
c/ jedynie z Biblii.

3. Prawdziwy zbór składa się:
a/ z wszystkich szczerze wierzących w Pana Jezusa,
b/ z tych, którzy zostali ochrzczeni i konfirmowani,
c/ z członów jakiegokolwiek ziemskiego kościoła.

4. Kierownictwo w sprawach chwalenia, służby i usługiwania Słowem i dyscypliny jest zadaniem:
a/ pastora,
b/ biskupa,
c/ Ducha Świętego.

5. Przelana krew Jezusa Chrystusa jest:
a/ dobrym przykładem ofiarowania siebie samego,
b/ jedynym środkiem do otrzymania odpuszczenia grzechów,
c/ symbolem odwagi i cnoty.

Po prawej stronie napisz literę "p" /prawdziwe/, albo "f" /fałszywe/, po każdym z następujących stwierdzeń.

6. Wg Pisma Świętego nie jest rzeczą konieczną, aby chrześcijanie mieli ze sobą społeczność.

7. Nabożeństwa we wczesnym Kościele były skoncentrowane około nauki apostolskiej,społeczności, łamania chleba i modlitwy.

8. W prawdziwym Kościele tylko nieliczni są przeznaczeni na kapłanów.

9. Tylko Chrystus jest głową Kościoła. Żadna inna osoba nie może prawnie przywłaszczyć sobie tego stanowiska.

10. Zasadniczo wszyscy wierzący,wyznający zdrową naukę i prowadzący święte życie,powinni być mile witani w społeczności miejscowego zboru.

R O Z D Z I A Ł 8

P R A G N I E N I E P O Z N A N I A W O L I B O Ż E J

W jaki sposób chrześcijanin może poznać wolę Bożą odnośnie do swego życia?

Każdy chrześcijanin powinien być gorąco zainteresowany poznaniem woli Bożej co do swego życia. Dopóki nie poznamy planu Pana dla naszego życia i nie podporządkujemy się mu, dopóty marnujemy swoje życie i nie będziemy mogli spodziewać się słów: "Dobrze sługo dobry i wierny".

Słowo Boże z całym naciskiem uczy nas, że Bóg objawia Swoją wolę tym, którzy pragną ją znać /Jan 7,17/. Przywilej ten powinien być normalnym przeżyciem każdego wierzącego /Rzym.12,2/.

Bez względu na to, czy ktoś pragnie kierownictwa w rozwiązaniu chwilowych problemów, czy kariery życiowej, powinien przejść pięć kroków. Można je ująć w następujące słowa: poddaj się, wyznaj, módl się, studiuj, czekaj.

1. P o d d a j s i ę. Poddać się, to znaczy oddać siebie Panu. Oznacza to pozostawienie na boku osobistych nadziei,ambicji i pragnień. Innymi słowy oznacza to pragnienie przede wszystkim Jego woli. Paweł poddał się, kiedy prosił: "Panie, co chcesz, abym uczynił?" /Dz.Ap. 9,6/. Izajasz poddał się Panu, mówiąc: "Oto jestem, poślij mnie" /Izaj. 6,8/. Amazjasz poddał się, ponieważ czytamy: "... który się był dobrowolnie oddał Panu" /2 Kor. 17,16/.

2. W y z n a j. Jeśli chcemy być w centrum Bożej woli, musimy wyznawać i odwracać się od każdego, najskrytszego nawet grzechu, który jest nam miły. Pamiętajcie o słowach Psalmisty: "Jeślibym patrzył na nieprawość w sercu moim, nie wysłuchałby mnie Pan" /Psalm 66,18/. Powinniśmy także wyznać naszą bezradność i polegać wyłącznie na Jego mocy /Psalm 139,23.24/.

3. M ó d l s i ę. Po prostu znaczy to, że musimy regularnie przychodzić przed Pana, prosząc o Jego kierownictwo. Powinniśmy przedkładać Panu Jego obietnice odnośnie do kierownictwa, prosząc Go, aby czynił stosownie do Swego Słowa. Nasze modlitwy powinny mieć na celu przede wszystkim chwałę Bożą /Kol.1,9; 4,12/.

4. Studiuj. Poświęć dużo czasu na studiowanie Słowa Bożego. Czytaj je na kolanach, prosząc Boga, aby mówił przez nie do ciebie. Czytaj je powoli i z zastanowieniem. Czytaj je z nadzieją /Psalm 143,8.10/.
5. Czekaj. Jeśli Bóg nie odpowiada natychmiast - czekaj /Psalm 62,6/. Jeśli modliłeś się o kierownictwo, a odpowiedź nie przychodzi, wówczas Bożą wolą dla ciebie jest, abyś pozostał tam, gdzie jesteś. Jeżeli naprawdę ufasz Panu, nie będziesz się spieszył:"... kto wierzy, nie potknie się" /Izaj.28,16/.

Bóg objawia nam Swoją wolę w różny sposób. On może użyć jednego lub kilku z następujących metod:

1. Prowadzenie przez Biblię. Pismo Święte daje dwojakie wskazówki: Po pierwsze, definytywnie zakazuje czynienia szeregu rzeczy. Na przykład, jeżeli chrześcijanin modli się o kierownictwo w sprawie poślubienia niewierzącej dziewczyny, może znaleść odpowiedź w 2Kor.6,14. Z drugiej strony Bóg często używa innych wierszy Pisma Świętego, aby wpłynąć na powzięcie definitywnej decyzji i jej wykonanie.
Wiersz, na którego nie zwróciłeś poprzednio uwagi, może nabrać nowego znaczenia, ponieważ mówi ci on, co masz uczynić w tym szczególnym przypadku, kiedy prosisz o kierownictwo /Psalm 119,105/.
2. Kierownictwo przez współwierzących. Czasem rzeczą bardzo pomocną okazuje się rada duchowo dojrzałych chrześcijan. Ich przeżycia i rada może zachować młodą osobę od wielu poważnych pułapek /Heb.13,7.17/.
3. Kierownictwo przez okoliczności. Ponieważ Bóg kontroluje cały wszechświat, On może i często planuje okoliczności w naszym życiu w celu objawienia Swojej woli. Na przykład, w odpowiednim czasie może nadejść list zawierający informację potrzebną do obrania właściwej drogi.
4. Kierownictwo przez Ducha Świętego. Duch Boży może wpłynąć na nasze przekonania, pragnienia i skłonności tak, aby uczynić wolę Bożą jasną i zrozumiałą. W takich przypadkach kierownictwo jest tak wyraźne, że odrzucenie go równałoby się nieposłuszeństwu /Dz.Ap.11,12;16,6.7/.

Na koniec jeszcze kilka słów: kiedy Bóg daje ci światło, chodź w nim /Dz.Ap.26,19/. Kierownictwu trzeba być posłusznym, aby mogło ono być cząstką naszą też i w przyszłości. Posłuszeństwo jest podstawą prawdziwie szczęśliwego życia i posiada trwałą wartość.

Ćwiczenie 8.

Pragnienie poznania woli Bożej

1. Główną pobudką do modlitwy o kierownictwo powinno być:
   a/ nasze pragnienia,
   b/ dobro innych ludzi,
   c/ chwała Boża. ____
2. Zwłoka w odpowiedzi na modlitwę wskazuje na to, że powinniśmy:
   a/ robić to, co uważamy za stosowne,
   b/ uświadomić sobie, że Bóg nas nie wysłuchał,
   c/ w dalszym ciągu czekać na Pana. ____
3. Definitywna świadomość, że wykonujemy wolę Bożą:
   a/ jest czasem możliwa dla chrześcijanina,
   b/ powinna być normalnym przeżyciem każdego chrześcijanina,
   c/ jest dla chrześcijanina możliwa, choć trudna do osiągnięcia. ____
4. Wierszem obrazującym znaczenie słowa "poddać się" jest:
   a/ 2Kron.17,16,
   b/ Kol.1,9,
   c/ 2Kor. 6,14. ____
5. Bóg objawia Swoją wolę:
   a/ tym, którzy mają wielkie ambicje osobiste,
   b/ tym, dla których pragnienie pójścia Jego drogą jest większe niż cokolwiek innego,
   c/ tym, którzy są kaznodziejami lub misjonarzami. ____

Po prawej stronie napisz literę "p" /prawdziwe/, albo "f" /fałszywe po każdym z następujących stwierdzeń.

6. Bóg używa równocześnie tylko jednego sposobu kierowania nami w danej chwili.
7. Duch Święty może prowadzić nas tak wyraźnie, że odmowa byłaby wprost nieposłuszeństwem.
8. W poznaniu kierownictwa Bożego są tylko dwa stopnie: "proś" i "działaj".
9. Grzech i nieprawość jest przeszkodą w życiu modlitwy.

10. Jeżeli będziemy studiować Słowo Boże, czytając je powoli, z zastanowieniem i z nadzieją, Bóg będzie przemawiał przez nie do nas.

R o z d z i a ł 9.

M o d l i t w a i u w i e l b i e n i e

Czego Biblia uczy na temat modlitwy?

Nie może być żadnego postępu w dziedzinie życia chrześcijańskiego bez modlitwy. Jest więc rzeczą bardzo ważną, aby każdy młody w wierze wiedział, czego Biblia uczy na ten temat. Niżej podany szkic ma za zadanie odpowiedzieć na kilka podstawowych pytań:

1. Dlaczego należy się modlić? Ponieważ Biblia rozkazuje nam tak czynić /1Tym.2,8/. Pan Jezus był mężem modlitwy. Jeżeli On odczuwał potrzebę modlenia się, o ileż więcej my powinniśmy to odczuwać /1Tes.5,17.18;Ef.6,18/.
2. Jak często modlić się? Powinniśmy modlić się w ustalonych porach każdego dnia, a także pomiędzy tymi porami. Dobrą rzeczą jest zaplanowanie modlitwy po przebudzeniu się rano i przed położeniem się do snu. Poza tym powinniśmy w ciągu dnia patrzeć na Pana, kiedy pojawiają się problemy, kiedy potrzebna jest pomoc lub kiedy chcemy dziękować Mu za coś. Rzeczą oczywistą jest, że każdy chrześcijanin powinien skłaniać głowę w modlitwie dziękczynnej przed posiłkiem czy to w miejscu publicznym, czy w domu.
3. W jakiej pozycji? Daniel klęczał podczas modlitwy /Dan.6,10/ Tak samo czynił Pan Jezus /Łuk.22,41/. Nehemiasz modlił się w czasie usługiwania królowi /Nehemiasz 2,4/. Powszechnie chrześcijanie modlą się w domu klęcząc, niemniej ich przywilejem jest mówienie do Boga podczas chodzenia ulicą lub w czasie codziennej działalności.
4. O co się modlić? Na to pytanie odpowadają, między innymi, następujące wersety: Filip.4,6; 1Tym.2,1-3; Mat.9,38. Nie ma za małych ani za dużych spraw, które by stanowiły temat modlitwy. Wielu wierzących stwierdza, że bardzo pomocną rzeczą jest lista modlitwy, na której zaznaczają następujące punkty:

a/ nazwiska niezbawionych krewnych i przyjaciół,

b/ nazwiska chorych i znajdujących się w potrzebie.

c/ nazwiska pracujących dla Pana w roli misjonarzy, ewangelistów, nauczycieli itp.

Kiedy twoje prośby są konkretne, otrzymasz konkretną odpowiedź; jeżeli zaś modlisz się o ludzi ogólnie, bez wymienienia ich nazwisk, nie będziesz miał możliwości stwierdzenia, czy twoje modlitwy zostały wysłuchane.

5. Warunki otrzymania odpowiedzi na modlitwę:

a/ Jeśli pozostajemy w Chrystusie, prośby nasze zostaną wysłuchane /Jan 15,17/. Pozostawanie w Chrystusie oznacza zachowywanie Jego przykazań / 1 Jan 3,22/.

b/ Modlitwy powinny być zgodne z Bożą wolą /1 Jan 5,14/. Ponieważ ogólny zarys Bożej woli znajduje się w Biblii, nasze prośby powinny być zgodne z Biblią. Dlatego też módlmy się językiem Biblii.

c/ Nasze prośby powinny być zanoszone w Imieniu Chrystusa /Jan 14,13; 16,23/.

Kiedy prawdziwie prosimy w Jego Imieniu, jest to tak, jak gdyby On prosił o dane rzeczy Boga.

d/ Nasze pobudki muszą być wolne od egoizmu /Juda 4,3/. Jeżeli pobudki nasze są samolubne i grzeszne, nie możemy spodziewać się odpowiedzi.

6. Niebezpieczeństwo modlitwy:

a/ Nie módl się, abyś był widziany /Mat. 6,5.6/.

b/ Nie proś Boga o zrobienie czegoś, co możesz zrobić sam. Żaden rozumny chrześcijanin nie wyjdzie na jezdnię przed nadjeżdżający samochód prosząc Boga, aby go z powrotem cofnął na chodnik. Bóg dał mu nogi po to, aby mógł wrócić sam.

c/ Nie proś o taką rzecz, o której wiesz, że nie powinieneś jej mieć. C z a s e m Bóg przyznaje się do takiej prośby, ale posyła ubóstwo duchowe /Psalm 106, 15/.

d/ Unikaj bezmyślnego powtarzania słów /Mat. 6,7; Kaz. Sal. 5,2/.

7. Inne rady:

a/ Jeśli stwierdzisz, że nie umiesz się skupić, gdy klęczysz modląc się, spróbuj modlić się na głos. To pomoże ci bardzo w skupieniu myśli.

b/ Nie zniechęcaj się, kiedy odpowiedź na modlitwę nie przychodzi natychmiast. Boża odpowiedź nigdy nie przychodzi za wcześnie, żebyśmy nie zostali pozbawieni błogosławieństwa czekania na Pana, ani za późno, abyśmy nie myśleli, żeśmy na próżno Mu ufali.

c/ Jeżeli Boża odpowiedź nie jest dokładnie zgodna z twoją prośbą, to pamiętaj, że Bóg zatrzymuje sobie prawo, aby dać nam coś lepszego, aniżeli to, o cośmy prosili. My nie wiemy, co jest najlepsze dla nas, ale On wie, toteż daje nam więcej, niż moglibyśmy prosić lub spodziewać się /2 Kor. 12,8.9/.

Ćwiczenie 9

MODLITWA I UWIELBIANIE

Z prawej strony napisz jedną z liter: a, b, c wskazującą na odpowiedź poprawną, względnie najbliższą poprawnej.

1. Pozostawanie w Chrystusie oznacza:
   a/ zachowywanie Jego przykazań.
   b/ modlenie się raz w ciągu dnia.
   c/ branie udziału we wszystkich nabożeństwach zborowych. _____
2. Aby modlitwa była skuteczna powinna być zanoszona:
   a/ w imieniu Ducha Świętego.
   b/ w naszych własnych zasługach.
   c/ w imieniu Chrystusa. _____
3. List do Filip. 4,6 uczy nas, że:
   a/ powinniśmy się modlić tylko o chrześcijan.
   b/ w czasie modlitwy musimy klęczeć.
   c/ modlitwy powinny zawierać dziękczynienie. _____
4. Prawdziwa modlitwa może być zanoszona:
   a/ tylko wtedy, gdy osoba jest sama.
   b/ tylko w domu lub w budynku kościelnym.
   c/ w każdym czasie i na każdym miejscu. _____
5. Ważną zasadą w życiu modlitwy jest, aby:
   a/ wybrać dobrą modlitwę i powtarzać ją.
   b/ modlić się o te rzeczy, które są zgodne z Jego objawioną w Biblii wolą. _____

Po prawej stronie napisz literę "P" /prawdziwe/, albo "F" /fałszywe/ po każdym z następujących stwierdzeń.

6. Boża zwłoka jest zawsze oznaką Jego odmowy. P. F.
7. Lista modlitewna z wyszczególnionymi nazwiskami i prośbami jest bardzo pomocna dla wierzącego. P. F.
8. Niektóre rzeczy są za małe i niegodne tego, aby Bóg się troszczył o nie. P. F.
9. Bóg rezerwuje sobie prawo, aby dać nam coś lepszego, aniżeli to, o co chcielibyśmy prosić, albo o czym my myślimy. P. F.
10. Samolubne, grzeszne pobudki są przeszkodą w modlitwie. P. F.

ROZDZIAŁ 10

ŚWIADCZENIE I POZYSKIWANIE DUSZ

W jaki sposób chrześcijanin może przyprowadzić innych do Chrystusa?

Pozyskiwanie dusz dla Chrystusa jest obecnie jednym z najważniejszych zadań w świecie /Dan. 12,3/. Jakkolwiek nie ma jakiegoś opatentowanego sposobu, który by zapewniał powodzenie w tej pracy, jest jednak kilka ogólnych zasad, które okażą się ogromnie cenne.

1. Pierwszą najważniejszą rzeczą jest to, aby ratownik dusz był duchowo zdrowym człowiekiem. Musi stale karmić się Słowem Bożym. Musi spędzać dużo czasu na modlitwie. Musi być poddany Bogu. Ratownik dusz musi wyznać i odwrócić się od wszelkich ulubionych grzechów. Chodzący w Duchu Świętym chrześcijanin stwierdzi, że sam Pan będzie mu dostarczał sposobności do skutecznego świadczenia. Niezawodną złotą zasadą przy ratowaniu dusz jest: "Żyj w ścisłej społeczności z Bogiem" /Mat. 4,19/.

2. Dobrą rzeczą jest rozpoczynać każdy dzień modlitwą, prosząc Boga o prowadzenie do tych osób, z którymi On chce, abyśmy weszli w kontakt. Jest bowiem oczywiste, że nie możemy

rozmawiać z każdą napotkaną osobą. Jest również jasną rzeczą, że nie mamy żadnego sposobu upewnienia się, która dusza jest "dojrzała", aby przyjąć zbawienie. Jeśli jednak pozwolimy Panu, aby nas prowadził, będziemy pracować skuteczniej i zbierać więcej owoców dla Niego.

3. Następnie w ciągu dnia powinniśmy wykorzystać każdą okazję, aby opowiadać o Chrystusie. Np. kiedy współpracownik używa imienia Pańskiego bluźniąc, mamy okazję, aby taktownie i z miłością złożyć mu świadectwo. Często w rozmowach poruszane są sprawy natury religijnej; powinniśmy jak najbardziej wykorzystać takie sposobności. Poza tym, nie zawsze musimy czekać na sposobności; możemy je osobiście stwarzać. Świeccy ludzie mówią dużo o polityce, pogodzie i sporcie - dlaczego nasze usta miałyby milczeć o Chrystusie, naszym Odkupicielu?

4. Czytaj Słowo Boże tak często, jak tylko jest to możliwe. To jest żywe Słowo /Hebr.4,12/! Ma ono daleko większą siłę w osiąganiu ludzi, aniżeli nasze, najwspanialsze słowa. Słowo Boże jest mieczem Ducha i każdy dobry żołnierz Jezusa Chrystusa powinien używać tej najskuteczniejszej z wszystkich broni. Niezbawieni ludzie będą robić wszystko, co leży w ich mocy, aby przeszkodzić ci w cytowaniu wierszy ze Słowa Bożego. Ale nie ulegaj. Jeżeli mówią, że nie wierzą Biblii, cytuj tym więcej z niej.

5. Odnawiaj każdy kontakt. Tylko niewiele osób nawraca się po jednorazowym usłyszeniu Ewangelii. Zazwyczaj musi się mówić z nimi kilkakrotnie. Okaż im uprzejmość. Wręcz im dobrą literaturę ewangeliczną. Zapraszaj ich na zebranie ewangelizacyjne. Ale nade wszystko, módl się za nimi. Nie zniechęcaj się, jeśli niektórzy są ustosunkowani do ciebie wrogo. Opozycja jest często oznaką, że Duch Święty zaczyna przekonywać człowieka, podczas gdy z obojętnością trudne sobie poradzić.

6. Nie nakłaniaj do podjęcia szybkiej decyzji. Fałszywe wyznanie jest nie tylko bezwartościowe, ale może wprowadzić w błąd osobę, która je czyni, a także przynieść nieopisane szkody sprawie Chrystusowej. Bądź wierny w rozsiewaniu, a Bóg będzie wierny w dawaniu wzrostu.

7. Jeżeli stwierdzisz,że świadczenie o Chrystusie sprawia ci

trudności, powiedz o tym Panu i proś Go, aby dał ci siłę i odwagę w świadczeniu o Nim. Jeśli twoje pragnienie jest szczere, On da ci,o co prosisz.

8. Zawsze noś ze sobą sporą ilość dobrej, chrześcijańskiej literatury. Możesz ją rozdawać tym, z którymi się spotykasz.

Nagrody za ratowanie dusz są wspaniałe:

1. Już obecnie radość przyprowadzenia kogoś do Chrystusa jest wprost nieopisana /Łuk.15,10/.
2. O ile większa będzie radość w Niebie, kiedy ktoś pozdrowi cię słowami:"To ty zaprosiłeś mnie tutaj".
3. No i wreszcie, jak niezrównanym będzie przeżycie, kiedy Pan Jezus otwarcie wyzna cię przed zgromadzonymi Niebianami /Mat. 10,32/.

Mając to na uwadze módlmy się ustawicznie!

Panie, chcę patrzeć na tłumy jak Ty, aż oczy me zajdą łzami,
Bym wiedział,jak owcom zbłąkanym dopomóc miłości Twej cudnej darami. /Mat.9,36/.

Ćwiczenie 10.

Świadczenie i ratowanie dusz

Z prawej strony napisz jedną z liter: a, b, c wskazującą na odpowiedź poprawną, względnie najbliższą poprawnej.

1. Jako ratownicy dusz powinniśmy wykorzystać każdą okazję, aby często rozmawiać:
   a/ o Chrystusie, naszym Zbawicielu,
   b/ o bieżących wydarzeniach,
   c/ o sporcie i pogodzie. _____
2. Mówiąc do zgubionego grzesznika,ratownik dusz powinien mieć na celu:
   a/ uzyskanie wyznania - czy prawdziwego, czy też nie,
   b/ zasianie ziarna Słowa Bożego,
   c/ wywarcie swoją osobą wrażenia na grzeszniku. _____
3. Gdy ktoś nie wierzy Biblii:

a/ nie ma celu dalsze cytowanie urywków Biblii,
b/ cytuj więcej wierszy z Biblii,
c/ udawadniaj twój punkt widzenia, korzystając z nauki i historii, ____

4. Złotą zasadą w ratowaniu dusz jest:
a/ nakłanianie do szybkiej decyzji,
b/ życie blisko Boga,
c/ wielki entuzjazm w pracy. ____

5. Jednym z największych zadań w świecie jest:
a/ stanie się wybitnym chrześcijaninem,
b/ stanie się sławnym kaznodzieją,
c/ pozyskiwanie dusz dla Chrystusa. ____

Po prawej stronie napisz literę "p" /prawdziwe/, albo "f" /fałszywe/ po każdym z następujących stwierdzeń.

6. Jeżeli chrześcijanin ma trudności w opowiadaniu o Chrystusie, jest to oznaką, że Pan nie życzy sobie, aby to czynił.

7. Każdy chrześcijanin powinien ustawicznie modlić się, aby mógł patrzeć na niezbawiony świat niejako przez pełne współczucia oczy Chrystusa.

8. Chrześcijanie nie mają potrzeby prosić Boga o kierownictwo każdego dnia, ponieważ sami mogą poznać, którzy ludzie są "dojrzali", aby dostąpić zbawienia.

9. Chodzący w Duchu Świętym chrześcijanin stwierdzi, że Pan sam stworzy sposobności potrzebne do skutecznego świadczenia.

10. Ponieważ Słowo Boże, czyli Miecz Ducha, jest pełną mocy bronią, powinno się go używać oszczędnie.

R O Z D Z I A Ł 11

S T U D I O W A N I E S Ł O W A B O Ż E G O

Co chrześcijanin powinien wiedzieć o studium Biblii?

Studiowanie Słowa Bożego musi przebiegać w pełnym uzależnieniu od Ducha Świętego. On jest naszym Nauczycielem i dlatego powinniśmy ustawicznie starać się o Jego kierownictwo /Jan 14,26; 16,13/.

Nie ma szybkiej i łatwej drogi do poznania Biblii. Związana jest ona dla każdego z wysiłkiem i ciężką pracą. A jednak i to jest prawdziwe, że im więcej poznajemy Biblię, tym łatwiej jest nam zdobyć dalsze wiadomości.

Człowiek studiujący Biblię powinien przede wszystkim mieć odpowiednie narzędzia pracy:

1. Starannie opracowaną Biblię.

2. Dobrą konkordację - umożliwia ona znalezienie wiersza nawet, gdy pamięta się z niego tylko jedno lub dwa słowa. Można ją nabyć w wydawnictwie "Na Straży" Kraków.

3. Encyklopedię Biblijną. Zawiera ona bogactwo informacji na temat Biblii. W Polsce została wydana taka encyklopedia staraniem kół rzymsko-katolickich.

Zaopatrzywszy się w tego rodzaju niezbędne wyposażenie, wierzący człowiek jest gotowy do poważnego podjęcia studium Pisma Świętego.

1. Pierwszą rzeczą, którą musi zrobić, jest zarezerwowanie konkretnego czasu każdego dnia na studiowanie Biblii i zabranie się do tego dzieła. Dobrą rzeczą jest rozpocząć od Ewangelii wg. Mateusza i przejść przez cały Nowy Testament. Następnie rozpocząć od Ksiąg Mojżeszowych i przeczytać całą Biblię. Nie czytaj po to tylko, abyś mógł powiedzieć, że przeczytałeś całą Biblię, ale przeczytaj ją tak, abyś wiedział, co Biblia mówi.

2. Kiedy napotkasz na niezrozumiałe słowo, znajdź jego znaczenie w encyklopedii Biblijnej lub w zwyczajnym słowniku języka polskiego. Jeżeli napotkasz na urywek, którego nie rozu-

miesz, staraj się przede wszystkim uchwycić jego sens poprzez bardzo uważne studiowanie. W przypadku, gdy to zawiedzie, zanotuj sobie dany problem, a kiedy będziesz miał okazję, znajdź znaczenie tego urywka w Komentarzu Biblijnym.

3. Porównuj ze sobą poszczególne urywki z Pisma Świętego. Nie usiłuj tworzyć jakiejś nauki na podstawie jednego wiersza. Staraj się dociec, jaka jest ogólna nauka całej Biblii dotycząca danego zagadnienia. "Prawda nie zaprzecza prawdzie".
4. Spotka cię wielka nagroda, jeśli zapiszesz sobie streszczenie każdego rozdziału, odpowiadając na następujące pytania:
   a/ Czego nauczyłem się o Chrystusie?/Nawet w Starym Testamencie znajdziesz Zbawiciela w różnych typach czy symbolach/.
   b/ Jakie jest zasadnicze poselstwo tego rozdziału?
   c/ Jaką cenną obietnicę wolno mi sobie przywłaszczyć?
   d/ Który z wierszy jest najważniejszy?
   e/ Jakiego grzechu nauczył mię unikać ten rozdział?
   f/ Którego z przykładów powinienem naśladować?
   g/ Który wiersz jest trudny do zrozumienia?
5. W ciągu dnia powinieneś spróbować przedyskutować z kimś to, co przeczytałeś rano. Będzie służyło to dwum celom: pomoże ci utrwalić lekcję w pamięci, umożliwi podzielenie się z innymi błogosławieństwem jakie otrzymałeś dzięki studiowaniu Biblii /Mal.3,16/.
6. Staraj się co tydzień nauczyć na pamięć dwóch lub trzech wierszy z Pisma Świętego. Rozpocznij od najbardziej znanych wierszy Ewangelii, takich, jak: Jan 1,12; Jan 3,16; Jan 3,36; Jan 5,24; Rzym.10,9 itd.
   Powtarzaj wszystkie wiersze, których nauczyłeś się na pamięć, aż do zupełnego ich opanowania, a stwierdzisz, że twoje życie zostało wzbogacone i będziesz mógł lepiej świadczyć innym.
7. Rzeczą oczywistą jest, że głównym celem studiowania Biblii jest zastosowanie w praktyce tego, czego nauczyłeś się z niej. Powinniśmy pozwolić Słowu Bożemu strofować nas, korygować i czynić nas coraz bardziej podobnymi do Pana Jezusa /Jer. 15,16/ Pamiętaj, że studiując Biblię, studiujesz wieczną księgę. Wszystko to, czego nauczysz się z niej tutaj, będzie twoim skarbem w wieczności. Dlatego oddaj studiowaniu Biblii swój najlepszy czas i najlepsze siły.

Ćwiczenie 11.

Studiowanie Słowa Bożego

Z prawej strony napisz jedną z liter: a, b, c wskazującą na odpowiedź poprawną, względnie najbliższą poprawnej.

1. Powinieneś tak czytać Biblię, abyś:
   a/ mógł korygować innych,
   b/ wiedział, co ona mówi,
   c/ umiał powiedzieć innym, co przeczytałeś. ____
2. Wielkim celem studiowania Biblii jest:
   a/ uczynienie człowieka bardziej godnym Nieba,
   b/ pogłębienie teoretycznej wiedzy,
   c/ wcielenie w życie tego, czego się nauczyłeś. ____
3. Jeżeli czytając Biblię natrafisz na niezrozumiałe słowo:
   a/ omiń je i kontynuuj czytanie,
   b/ zatrzymaj się i poszukaj jego znaczenia,
   c/ domyśl się jego znaczenia. ____
4. Przy studiowaniu Biblii największą potrzebą jest:
   a/ pomoc Ducha Świętego,
   b/ pomoc wykształconych ludzi,
   c/ pomoc w postaci dobrych książek. ____
5. Konkretny czas na studium Biblii powinien być zarezerwowany:
   a/ raz na tydzień,
   b/ każdy dzień,
   c/ w każdą niedzielę. ____

Po prawej stronie napisz literę "p" /prawdziwe/, albo "f" /fałszywe/ po każdym z następujących stwierdzeń.

6. Naukę można tworzyć na podstawie pojedyńczych wierszy z Pisma Świętego.
7. Godne zalecenia, jako pomoc przy studiowaniu Biblii są trzy książki: dobre tłumaczenie Biblii, konkordancja, encyklopedia Biblijna.
8. Powinieneś oddać studiowaniu Biblii to, co masz najlepszego, ponieważ wszystko to, czego się z niej nauczysz, jest twoją inwestycją dla wieczności.

9. Poprzez napisanie streszczenia danego rozdziału i udzielenie odpowiedzi na pewne pytania zaistnieje większa możliwość utrwalenia go sobie w pamięci.

10. Dyskusja na temat tego, czego się nauczyłeś, często pomoże ci w utrwaleniu danej lekcji w pamięci.

Rozdział 12.

Życie, które ma wartość

W jaki sposób chrześcijanin może uczynić swoje życie wartościowym?

Jakkolwiek chrześcijanin nie może utracić zbawienia, może zaiste zmarnować swoje życie tak, że nie będzie ono miało wartości dla wieczności. Ktoś słusznie zauważył: " Głupiec, to człowiek, którego wszystkie plany kończą się w teraźniejszości.
Aby uchronić każdego chrześcijanina od tragedii zmarnowanego życia, Biblia radzi każdemu chrześcijaninowi co następuje:

1. Zastanów się nad ceną stania się prawdziwym uczniem Chrystusa. Wszyscy chrześcijanie są dziećmi Bożymi, ale nie wszyscy są uczniami w najlepszym słowa tego znaczeniu. Warunki stania się uczniem podane są w Mat. 10,16-42 i u Łuk. 14,25-35. Życie prawdziwego ucznia charakteryzuje się wyrzeczeniem się komfortu-/wygód/ i ziemskiego bezpieczeństwa i samozaparciem. Takiego człowieka świat obdarza wzgardą i szyderstwem. Porzuca on wszystko, aby móc pójść za Panem Jezusem.

2. Powierz Jemu stanowczo swoje życie /Rzym. 12,1/. Dojdź do takiego punktu, w którym zadecydujesz oddać twoje ciało jako żywą ofiarę Bogu. To jest jedyna rozsądną rzecz, jaką możesz uczynić, mając na uwadze to wszystko, co On uczynił. C.T. Studd pewnego razu powiedział: "Jeżeli Jezus Chrystus jest Bogiem i umarł za mnie, to żadna ofiara Dlań pniesiona nie może być za wielka."

3. Oddaj swoje życie Chrystusowi. Zbawiciel powiedział:" ktobykolwiek stracił duszę swoją dla mnie, znajdzie ją" /Mat.16,25/. Innymi słowy, jeśli chcesz poznać pełnię radości i szczęścia w życiu, powinieneś tak żyć, aby zadowolić Pana Jezusa Chrystusa, a nie

siebie. Ten, kto żyje dla siebie, jest bardzo nieszczęśliwą istotą.

4. Spal za sobą mosty: "Przywiążcie baranki powrozami ku ofierze, aż do rogów ołtarza" /Psalm 118,27/. Uczyń ewentualność odwrotu od Pana rzeczą tak niemożliwą, jak tylko możesz - poprzez oddzielenie się od wszystkich rzeczy, które mogły by powstrzymać cię od życia w całkowitym posłuszeństwie i poświęceniu dla twego Pana /Łuk.9,23/,

5. Nie bądź chwiejny. Tylu rozpoczynało dobrze, ale kiedy stracili wizję, wpadali w stare nawyki. Wielu odciąga dobrze płatna posada, innych zaś chęć zrobienia kariery. Nierozsądne małżeństwo było również powodem upadku wielu, którzy mogli być uczniami. Pan Jezus powiedział:"Żaden, który przyłoży rękę do pługa i ogląda się wstecz, nie nadaje się do Królestwa Bożego." /Łuk.9,62/.

6. Żyj, aby służyć :"Podobnie jak Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, lecz aby służył i oddał życie swoje na okup za wielu" /Mat.20,28/. Prawdziwa wielkość leży w usługiwaniu innym. Nie staraj się znaleść w rzędzie otrzymujących:"Bardziej błogosławioną rzeczą jest dawać, aniżeli brać" /Dz. Ap.20,35/.

7. Uczyń Chrystusa Panem wszystkiego. Jeżeli Chrystus rządzi twoim życiem, twoje dni będą miały rzeczywistą wartość dla wieczności.

Na zakończenie tego cyklu wykładów chcielibyśmy położyć wszystkim studiującym na sercu to, iż chrześcijaństwo nie jest przyjemną rozrywką, ale pasjonującym naśladowaniem Pana. Chrześcijaństwo nie oznacza łatwego życia, ale walkę. To, aby stać się chrześcijaninem, nie kosztuje nic, ale kosztuje wszystko być nim. Nie oznacza ono popularności, ale prześladowanie - nie wygodę ale krzyż.

Ale to jest najszczęśliwsze życie. Służysz najlepszemu z Mistrzów. Wynagrodzenie jest sowite, ale kochasz swoją pracę daleko więcej niż zapłatę. Twoje nagrody są cudowne, zarówno teraz jak i w wieczności.

Dlatego też usilnie prosimy cię, abyś oddał swoje życie Chrystusowi. Daj Mu to, co posiadasz najlepszego. Nie zachowuj niczego dla siebie. Niech usłyszenie słów:"Dobrze, sługo dobry i wierny! /.../ wejdź do radości pana swego" /Mat.25,21/ stanie się twoją największą radością.

Ćwiczenie 12.

Życie, które ma wartość

Z prawej strony napisz jedną z liter: a, b, c wskazującą na odpowiedź poprawną, względnie najbliższą poprawnej.

1. Jeżeli człowiek chce być prawdziwie wielkim, powinien:
   a/ wspinać się na najwyższy szczebel drabiny,
   b/ służyć innym,
   c/ szukać wielkich rzeczy dla siebie. _____
2. Stanie się uczniem pociąga za sobą:
   a/ zaspokojenie cielesnych zachcianek,
   b/ to, iż człowiek staje się lubianym członkiem stowarzyszenia,
   c/ samozaparcie. _____
3. Życie człowieka ma wartość dla wieczności, jeżeli:
   a/ wszystkie jego plany kończą się w teraźniejszości,
   b/ jest ustawicznie zajęty,
   c/ Chrzystus, jako Pan rządzi jego życiem. _____
4. Warunki, aby stać się uczniem podane są:
   a/ Jan 3,16,
   b/ Łuk.14,25-35,
   c/ Dz. Ap.20,35. _____
5. Ze względu na wielką ofiarę Pana,poniesioną dla nas, naszą rozumną służbą jest:
   a/ płacić dziesięcinę,
   b/ zupełne oddanie swojego życia Panu,
   c/ uznanie Jego ofiary i prowadzenie najlepszego, naszym zdaniem, życia. _____

Po prawej stronie napisz literę "p" /prawdziwe/, albo "f" /fałszywe/ po każdym z następujących stwierdzeń.

6. Mat. 25,21 zaleca raczej sukces niż wierność.
7. Wierzący nie może stracić swego zbawienia, ale może zmarnować swe życie tak, że nie będzie miało wartości dla wieczności.
8. Chrześcijaństwo jest przyjemną rozrywką.

9. Nagrody dla chrześcijan są cudowne w wieczności, ale jest ich niewiele w teraźniejszości.
10. Chrześcijanin powinien zabezpieczyć postęp w swym życiu paląc za sobą wszystkie mosty, zrywając wszystkie więzy, które mogą mu przeszkadzać w pełnym posłuszeństwie i oddaniu Chrystusowi.

"Zespół" z.222/71 n.1500 K-75